

<http://www.luju.ro/csm-nu-este-instanta-extrajudiciara-remediu-pentru-judecatorii-si-procurorii-calcati-de-csm-in-motivarea-admiterii-exceptiei-de-neconstitutionalitate-a-art-52-din-legea-317-2004-CCR-a-descoperit-ca-csm-s-a-sustras-controlului-instantei-judecatoresti-masur>

CSM NU ESTE INSTANTA EXTRAJUDICIARA – Remediu pentru judecatorii si procurorii calcati de CSM. In motivarea admiterii exceptiei de neconstitutionalitate a art. 52 din Legea 317/2004, CCR a descoperit ca CSM s-a sustras controlului instantei judecatoresti: „Masura suspendarii provizorii a magistratului, din punct de vedere al intinderii in timp, ar putea fi mai aspra decat insasi sanctiunea disciplinara aplicata... Legiuitorul a omis sa reglementeze o cale de atac separata” (Decizia)

Scris de A.P. | Data: 20.12.2015 12:00

Curtea Constitutionala a motivat decizia de admitere a exceptiei de neconstitutionalitate a dispozitiilor **art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004**, potrivit carora „Pe durata procedurii disciplinare, sectia corespunzatoare a Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea inspectorului judiciar, poate dispune suspendarea din functie a magistratului, pana la solutionarea definitiva a actiunii disciplinare, daca exercitarea in continuare a functiei ar putea afecta desfasurarea cu imparialitate a procedurilor disciplinare sau daca procedura disciplinara este de natura sa aduca atingere grava prestigiului justitiei”.

Este vorba despre decizia nr. 774/10.11.2015 - inca nepublicata in Monitorul Oficial -, prin care CCR a analizat, in esenta, daca hotararile CSM supuse controlului judecatoresc sunt doar cele prin care s-a solutionat fondul unei actiuni disciplinare sau si cele prin care Consiliul a dispus suspendarea provizorie din functie a unui judecator sau procuror. Curtea condusa de **Augustin Zegrean (foto)** a stabilit, cu unanimitate de voturi, ca **prevederile art. 52**

alin. (1) din Legea nr. 317/2004 sunt constitutionale numai in masura in care permit atacarea separata a hotararii prin care se dispune suspendarea din functie a magistratului, pana la solutionarea definitiva a actiunii disciplinare. Judecatorii constitutionali au constatat ca legiuitorul, atunci cand a introdus institutia suspendarii provizorii a judecatorului sau procurorului pe durata solutionarii actiunii disciplinare, a omis sa reglementeze o cale de atac separata impotriva hotararii prin care CSM ia o asemenea masura. In opinia Curtii, absenta reglementarii unei cai de atac impotriva acestor hotarari constituie o negare a accesului liber la justitie al persoanei supuse procedurii, suspendarea provizorie dispusa de o 'instanta extrajudiciara' fiind astfel sustrasa controlului instantei judecatoresti competente.

Exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 a fost ridicata de **procurorii Mihai Vlad Budai si Daniela Olteanu**, de la Parchetul Judecatoriei Bizaz, la Completul de 5 judecatori al Inaltei Curti de Casatie si Justitie, in dosarul (nr. 3474/1/2014) in care cei doi au atacat cu recurs hotararea nr. 7/P/07.07.2014 prin care Sectia pentru procurori in materie disciplinara a CSM i-a sanctionat cu excluderea din magistratura - cazul lui Budai, respectiv, cu suspendarea din magistratura pe o perioada de 6 luni.

Prezentam in continuare motivarea deciziei CCR:

*"Curtea retine ca indicarea, in mod expres, in cuprinsul art. 133 alin. (7) si art. 134 alin. (3) din Constitutie a faptului ca hotararile Consiliului Superior al Magistraturii sunt definitive si irevocabile, cu exceptia celor date in domeniul raspunderii disciplinare a judecatorilor si procurorilor, care pot fi atacate la Inalta Curte de Casatie si Justitie, echivaleaza cu recunoasterea controlului judecatoresc in aceasta materie si aplicarea, in consecinta, a exigentelor care decurg din art. 21 din Constitutie. Avand in vedere Decizia nr. 433 din 21 octombrie 2004, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 1267 din 29 decembrie 2004, Curtea apreciaza ca textele constitutionale antereferite vizeaza hotararile cu caracter jurisdictional date de Consiliul Superior al Magistraturii, tipologie de hotarari care, de principiu, pot fi date numai in domeniul raspunderii disciplinare a judecatorilor si a procurorilor, asadar, in cadrul 'materiei disciplinare'. **Intrucat in domeniul raspunderii disciplinare a judecatorilor si a procurorilor hotararile date nu vizeaza numai solutionarea pe fond a actiunii disciplinare, ci, pana la pronuntarea acestei hotarari, pot fi date si altele ce premerg solutionarea acesteia, Curtea retine ca textul constitutional, prin prisma continutului si finalitatii sale normative, vizeaza si aceste hotarari in masura in care se refera la exercitarea functiei de judecator sau procuror. In consecinta, in sfera de incidenta a textelor constitutionale mentionate sunt cuprinse si hotararile prin care se iau masuri provizorii privind exercitarea functiei de judecator si procuror in cadrul solutionarii actiunii disciplinare. Mai mult, in sensul celor anterior aratate, Curtea retine faptul ca **daca legiuitorul constituant derivat ar fi dorit ca numai hotararea Consiliului prin care se solutioneaza actiunea disciplinara sa fie supusa controlului judecatoresc, ar fi stabilit, in mod expres, acest lucru.*****

Prin urmare, Curtea constata ca art. 133 alin. (7) si art. 134 alin. (2) si (3) din Constitutie nu prevad nicio exceptie de la accesul liber la justitie al persoanei vizate de procedura disciplinara in privinta hotararilor Consiliului care afecteaza exercitarea functiei de judecator sau procuror pe parcursul solutionarii actiunii disciplinare. Din contra, ele reprezinta o aplicare in domeniul raspunderii disciplinare a judecatorilor si procurorilor a exigentelor art. 21 din Constitutie.

*Avand in vedere cele anterior expuse, Curtea retine ca legiuitorul organic nu poate sa elimine din sfera normativa infraconstitutionala controlul judecatoresc pe care insasi Constitutia il prevede in materia disciplinara in aplicarea accesului liber la justitie. **Practic, legiuitorul, atunci cand a introdus prin Legea nr. 24/2012 institutia suspendarii provizorii a judecatorului sau procurorului pe durata solutionarii actiunii disciplinare, a omis sa reglementeze o cale de atac separata impotriva hotararii prin care este luata masura anterior mentionata. In acest mod a fost negat accesul liber la justitie al persoanei supuse procedurii, suspendarea provizorie dispusa de o 'instanta extrajudiciara' fiind astfel sustrasa controlului instantei judecatoresti competente. Faptul ca aceasta masura poate fi atacata odata cu fondul, respectiv prin exercitarea recursului impotriva hotararii Consiliului Superior al Magistraturii, nu schimba cu nimic datele problemei, permutarea astfel realizata – de la hotararea prin care se dispune masura de suspendare provizorie la cea prin care se solutioneaza actiunea disciplinara – a dus la **configurarea unei cai de atac care, din punct de vedere al efectelor, este una*****

tardiva in apararea drepturilor si intereselor legitime ale persoanei. Astfel, o asemenea cale de atac devine una iluzorie si lipsita de efectivitate din moment ce nu se poate constitui intr-un remediu care sa raspunda in mod prompt, concret si real la cele stabilite in masura provizorie. Or, drepturile si libertatile fundamentale reglementate prin Constitutie sunt efective, si nu abstracte sau iluzorii, tocmai pentru a asigura un nivel ridicat de protectie subiectelor de drept (ad similibus, a se vedea Decizia nr. 1533 din 28 noiembrie 2011, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, sau Decizia nr. 64 din 24 februarie 2015, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 286 din 28 aprilie 2015, par. 20 si 30).

Prin urmare, Curtea retine ca **textul criticat nu stabileste limitari sau conditionari ale dreptului de acces liber la justitie, aspecte compatibile, de principiu, cu exigentele intrinseci ale acestuia, ci refuza beneficiul acestui drept fundamental persoanei fata de care a fost luata, prin hotarare, masura suspendarii provizorii din functie.**

Curtea constata ca recunoasterea accesului liber la justitie si in privinta hotararilor prin care se dispun masuri provizorii privind exercitarea functiei de judecator sau procuror se impune cu atat mai mult cu cat masurile provizorii luate in cursul procedurii disciplinare pot avea o intindere temporala deosebita – pana la solutionarea definitiva a actiunii disciplinare, ceea ce inseamna ca aceasta poate dura pana la solutionarea caili de atac formulate impotriva hotararii Consiliului Superior al Magistraturii de sanctionare disciplinara a judecatorului sau procurorului. **Astfel, masura provizorie, din punct de vedere al intinderii sale in timp, ar putea fi mai aspra decat insasi sanctiunea disciplinara aplicata (desigur, cu exceptia celei de excludere din magistratura).** De asemenea, nu trebuie neglijate si **consecintele negative ale unei asemenea masuri provizorii care se repercuteaza, in mod direct, asupra vietii profesionale si personale a judecatorului sau procurorului, prin prisma faptului ca acesta este pus atat in imposibilitatea de a-si exercita functia, respectiv de a infaptui justitia sau de a apara interesele generale ale societatii, ordinea de drept, precum si drepturile si libertatile cetatenilor, dupa caz, cat si in situatia de a nu-si primi indemnizatia pe perioada suspendarii provizorii, indiferent de solutia de sanctionare pronuntata de Consiliul Superior al Magistraturii sau instanta judecatoreasca, dupa caz, asupra fondului actiunii disciplinare. In consecinta, recunoasterea, pe cale de interpretare, a dreptului de a contesta hotararea prin care s-a luat masura suspendarii provizorii din functie de abia odata cu fondul nu reprezinta un remediu judiciar care sa corespunda exigentelor art. 21, art. 133 alin. (7) si art. 134 alin. (2) si (3) din Constitutie".**

[*Cititi aici integral decizia CCR nr. 774/10.11.2015, de admitere a exceptiei de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 52 alin. \(1\) din Legea nr. 317/2004](#)